

ACTE DE CONSAGRACIÓ AL COR IMMACULAT DE MARIA

Oh Maria, Mare de Déu i Mare nostra, nosaltres, en aquesta hora de tribulació, recorrem a vós. Sou la nostra Mare, ens estimeu i ens coneixeu, res del que ens preocupa se us amaga. Mare de misericòrdia, moltes vegades hem experimentat la vostra tendresa provident, la vostra presència que ens torna la pau, perquè sempre ens conduïu a Jesús, Príncep de la pau.

Nosaltres hem perdut el camí de la pau. Hem oblidat la lliçó de les tragèdies del segle passat, el sacrifici de milions de caiguts a les guerres mundials. Hem desatès els compromisos assumits com a Comunitat de Nacions i estem traint els somnis de pau dels pobles i les esperances dels joves. Ens hem posat malalts d'avidesa, ens hem tancat en interessos nacionalistes, ens hem deixat endurir per la indiferència i paraitzar per l'egoisme. Hem preferit ignorar Déu, conuiuere amb les nostres falsedats, alimentar l'agressivitat, suprimir vides i acumular armes, oblidant-nos que som custodis del nostre proïsme i de la nostra casa comuna. Amb la guerra hem destrossat el jardí de la terra, amb el pecat hem ferit el cor del nostre Pare, que ens vol germans i germanes. Ens hem tornat indiferents a tots i a tot, excepte a nosaltres mateixos. I amb vergonya diem: perdoneu-nos, Senyor.

En la misèria del pecat, en els nostres cansaments i fragilitats, en el misteri de la iniquitat del mal i de la guerra, vós, Mare Santa, ens recordeu que Déu no ens abandona, sinó que continua mirant-nos amb amor, desitjós de perdonar-nos i d'aixecar-nos novament. És Ell qui s'ha lliurat a nosaltres i ha posat en el vostre Cor immaculat un refugi per a l'Església i per a la humanitat. Per la seva bondat divina sou amb nosaltres, i fins i tot en les vicissituds més adverses de la història ens conduïu amb tendresa.

Per això recorrem a vós, truquem a la porta del vostre Cor, nosaltres, els vostres fills estimats que no us canseu mai de visitar i de convidar a la conversió. En aquesta hora fosca, veniu a socórrer-nos i consolar-nos. Repetiu a cada un de nosaltres: "Potser jo no soc aquí, que soc la vostra Mare?". Vós sabeu com deslligar els embolics del nostre cor i els nusos del nostre temps. Posem la nostra confiança en vós. Estem segurs que, sobretot en aquests moments de prova, no menyspreu les nostres súpliques i veniu a auxiliar-nos.

Així ho va fer a Canà de Galilea, quan va avançar l'hora de la intervenció de Jesús i va introduir el seu primer signe en el món. Quan la festa s'havia tornat trista li va dir: «No tenen vi» (*Jn 2,3*). Oh Mare, repetiu-ho una altra vegada a Déu, perquè avui hem acabat el vi de l'esperança, s'ha esvaït l'alegria, s'ha aigualit la fraternitat. Hem perdut la humanitat, hem fet malbé la pau. Ens hem tornat capaços de tota mena de violència i de destrucció. Necessitem urgentment la vostra ajuda materna.

Acolliu, oh Mare, la nostra súplica.

Vós, estrella del mar, no ens deixeu naufragar en la tempesta de la guerra.

Vós, arca de la nova aliança, inspireu projectes i camins de reconciliació.

Vós, “terra del Cel”, torneu a portar l’harmonia de Déu al món.

Extingiu l’odi, aplaqueu la venjança, ensenyeu-nos a perdonar.

Deslliureu-nos de la guerra, preserveu el món de l’amenaça nuclear.

Reina del Rosari, desperteu en nosaltres la necessitat de pregar i estimar.

Reina de la família humana, mostreu als pobles el camí de la fraternitat.

Reina de la pau, obteniu la pau per al món.

Que el vostre plor, oh Mare, commogui els nostres cors endurits. Que les llàgrimes que heu vessat per nosaltres facin florir aquesta vall que el nostre odi ha assecat. I mentre el soroll de les armes no emmudeix, que la vostra oració ens disposi a la pau. Que les vostres mans maternes acariciïn els qui pateixen i fugen sota el pes de les bombes. Que la vostra abraçada materna consoli els que es veuen obligats a deixar casa seva i el seu país. Que el vostre Cor afligit ens mogui a la compassió, ens impulsi a obrir portes i a fer-nos càrrec de la humanitat ferida i descartada.

Santa Mare de Déu, mentre éreu al peu de la creu, Jesús, veient el deixeble al vostre costat, us va dir: «Aquí tens el teu fill» (*Jn 19,26*), i així ens va encomanar a vos. Després va dir al deixeble, a cada un de nosaltres: «Aquí tens la teva mare» (v. 27). Mare, volem acollir-vos ara en la nostra vida i la nostra història. En aquesta hora la humanitat, esgotada i aclaparada, és amb vos al peu de la creu. I necessita encomanar-se a vos, consagrar-se a Crist a través vostre. El poble ucraïnès i el poble rus, que us veneren amb amor, recorren a vos, mentre el vostre Cor batega per ells i per tots els pobles delmats a causa de la guerra, la fam, les injustícies i la misèria.

Per això, Mare de Déu i nostra, nosaltres solemnement encomanem i consagrem al vostre Cor immaculat les nostres persones, tota l’Església i la humanitat, de manera especial Rússia i Ucraïna. Acolliu aquest acte nostre que realitzem amb confiança i amor, feu que cessi la guerra, proveïu el món de pau. El “sí” que va brollar del vostre Cor va obrir les portes de la història al Príncep de la pau; confiem que, per mitjà del vostre Cor, la pau arribarà. A vos, doncs, us consagrem el futur de tota la família humana, les necessitats i les aspiracions dels pobles, les angoixes i les esperances del món.

Que a través vostre la divina Misericòrdia es vessi damunt la terra, i el dolç batec de la pau torni a marcar les nostres jornades. Dona del sí, damunt la qual va davallar l’Esperit Sant, torneu a portar-nos l’harmonia de Déu. Vós que sou “font viva d’esperança”, dissipeu la sequedat dels nostres cors. Vós que heu teixit la humanitat de Jesús, feu de nosaltres constructors de comunió. Vós que heu recorregut els nostres camins, guieu-nos per senderes de pau. Amén.